

ความคิดเห็นนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมในคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
Students' opinions on Participation in Activities in the Faculty of Political Science, Hat Yai University

หมัดเพาซี รุบามา^{1*}, จิตกรี บุญโชติ¹ และนพวัลภ์ มงคลศรี¹
Madpouzee Rubama^{1*}, Jitkree boonchot¹ and Nopawan Mongkolsri¹

¹ อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาการบริหารจัดการท้องถิ่น, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Lecturer at the Department of Local Governance, Faculty of Political Science, Hat Yai University.

* Corresponding author, E-mail: Madpouzee@hu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านการบำเพ็ญประโยชน์ โดยจำแนกตามเพศ และชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .780

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.19 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.81 โดยส่วนใหญ่เรียนอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ ระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 28.57 ผลจากการสำรวจระดับความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ 1. ด้านกีฬา ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.67) 2. ด้านศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.67) 3. ด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.70) 4. และด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, กิจกรรมนักศึกษา, คณะรัฐศาสตร์

Abstract

The objective of this Research is to Measure and Compare Students' Opinions on the Participation in Activities in the Faculty of Political Science, Hat Yai University in 4 areas: Sports, Arts and Culture, Academic and Service in benefit aspects. By Gender and Class, sample group Used in Research Consisting of Students of the Faculty of Political Science Hatyai University, 210 People. The instrument used in this Research was a 5-level rating scale questionnaire with 18 items with the confidence of .780

The research found that Most of the samples were Female. Accounted for 56.19% and Males 43.81%, and which were 46.67%. The most of third year grade, followed by the fourth year, 28.57%. The Students found that the sample group had the Opinion level of Participation in the Activities of the Faculty of Political Science. Hat Yai University The overall picture was at a high level ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.71) and when considering each aspect, it was found that the sample group had a high level of opinion towards participation in activities of the Faculty of Political Science students. Hat Yai University In the high level in all aspects, including 1. Sports ($\bar{x} = 3.83$, S.D = 0.67) 2. Arts and Culture ($\bar{x} = 3.79$, S.D = 0.67) 3. Academic ($\bar{x} = 3.73$, S.D = 0.70) 4. And the Service in benefit ($\bar{x} = 3.73$, S.D = 0.72) respectively

The results of the comparison of opinions of the students of the Faculty of Political Science Hat Yai University Found that the sample with different gender There is no difference in the level of opinions on participation in overall activities. With statistical significance at the level of .05, but students studying at different levels of the year there is a level of opinion on participation in activities. Overall, the differences were statistically significant at .05 levels.

Keywords: Opinions, Student Activities, Faculty of Political Science

บทนำ

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ให้ความสำคัญและใช้กิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพัฒนาบุคลิกภาพและค่านิยมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่มุ่งเน้นส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอย่างเพียงพอ หลากหลาย และเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์การบริหารงาน การรับผิดชอบตนเอง และการทำงานร่วมกันแบบประชาธิปไตย

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สนับสนุนให้มีการส่งเสริมกิจกรรมในทุกรูปแบบ ได้แก่ 1) กิจกรรมด้านกีฬา 2) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม 3) กิจกรรมด้านวิชาการ 4) กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ (มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 2561) กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญต่อการบริหารจัดการอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักศึกษา และเป็นกิจกรรมศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกจากเรียนในชั้นเรียน เพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ (สุพร ตั้งสมรพงษ์, 2545) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่มุ่งให้ความสำคัญกับการที่ผู้เรียนจะมีเวลาพัฒนาทักษะการเรียนรู้นอกห้องเรียนอย่าง

เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับช่วงชั้น ส่งเสริมพัฒนาการดำเนินชีวิต และจิตอาสาต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) การจัดกิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ประการหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นจุดเชื่อมระหว่างวิชาการที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสังคมรอบข้าง และกิจกรรมที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ศึกษานั้นจึงมีส่วนหล่อหลอมให้นักศึกษา เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ และมีคุณลักษณะที่สังคมต้องการในการสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนั้นกิจกรรม นักศึกษาจึงควรเป็นกิจกรรมที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการคิดเอง ทำเอง มีการคิดแบบวิเคราะห์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคมได้ (พฤกษ์ เกาถวิล, 2551) ทั้งนี้ กิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดทั้งการเรียนรู้ทักษะและประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและ ประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถมีได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) จึงเป็น เครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษา จากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง กับผลการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว พบว่า ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา ว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) องค์การนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ขาดความรู้ ขาดประสบการณ์จึงต้องปรึกษาหารือขอ ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาก่อน 2) นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ค่อยให้ความร่วมมือนัก เพราะ กิจกรรมจะทำให้มีผลกระทบกับการเรียน เนื่องจากมีการเรียนการสอนในช่วงเวลาเดียวกับการเข้าร่วม กิจกรรม 3) อาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษไม่ค่อยมีเวลาให้มากนัก เนื่องจากมีภาระงานสอน และยังมีงานส่วนอื่น (ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร, 2556) สอดคล้องกับซิกเกอร์ริง และไรเซอร์ (Chickering & Reisser, 1933) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของนิสิตนักศึกษานั้น ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม กลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสถาบัน ซึ่งสอดคล้อง กับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา (The Theory of Student Involvement) ของอะเล็กซาน เดอร์ดับบลิว แอสติน (Astin, 1984) ที่อธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษากับการพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษาคือ ปริมาณแรงกายแรงใจที่นิสิตนักศึกษาอุทิศให้กับการเรียน สถานศึกษา ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาคนอื่นๆ มาก จะเป็นปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษาไม่ ออกจากการศึกษากลางคัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทผู้เรียนที่ควรมีส่วนร่วมมากกว่าการ รับข้อมูลจากผู้สอนเพียงเท่านั้น ซึ่งนิสิตนักศึกษาจะสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่มากกว่าเมื่อได้มาทำ กิจกรรมนักศึกษา

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งการ วิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับสำนักพัฒนานักศึกษา ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องใน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพื่อที่จะนำไปปรับปรุง แก้ไข และเสนอแนะแนวทาง เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการทำ กิจกรรมนักศึกษา ให้มีความเหมาะสม ทันสมัย ตรงกับความถนัด และความสนใจของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวัดระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมในคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมในคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งของการบริหารจัดการอุดมศึกษาที่สร้างเสริมการพัฒนา นักศึกษาและมีกิจกรรมเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนา นักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่ง ที่บังคับเรียนในชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสำคัญในการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะตามที่ตั้งค้มต้องการ การสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นผลจากความร่วมมือของหลาย ๆ ส่วนที่สำคัญ คือการเรียน การสอนในหลักสูตร

การวิจัย กิจกรรมนักศึกษาและการจัดสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต และสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ลึก รู้รอบ มีจิตสำนึกเชิงจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความ รับผิดชอบต่อสังคม จึงมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่ากิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ไว้หลายลักษณะแตกต่างกันออกไปสามารถสรุปได้ดังนี้

เจมส์ (Jamias, 1969) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาหรือสถาบัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความสมัครใจ และการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่มีผลในการนับหน่วยกิต หรือคะแนนใดๆ อันจะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา

กู๊ด (Good, 1973) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นโปรแกรมและการดำเนินงานที่นักศึกษาหรือ สถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้ นักศึกษาแสดงความสามารถและสร้างความสนใจให้นักศึกษา โดยอยู่ในความดูแลของสถาบันการศึกษาต่างๆ และได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า การให้บริการของสถาบันอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทั้งเป็น รายบุคคล และรายกลุ่มในแง่ของการให้คำปรึกษาการบริการสวัสดิการของนักศึกษา เช่น การแนะแนว การศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน บริการหอพัก และการให้คำ ปรึกษาแก่องค์กรนักศึกษา

วิลเลียมสัน (Williamson, 1961) ให้นิยามกิจการนักศึกษาไว้ 2 นัย คือ

1. เกี่ยวกับการจัดบริการให้กับนักศึกษาโดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ปัญหา รวมถึง การส่งเสริมทักษะในการเรียน และช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. เกี่ยวกับนักศึกษาโดยมุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

แอสติน (Astin, 1984) นักวิชาการด้านจิตวิทยาสังคม ได้อธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาของตัวนิสิตนักศึกษา โดยอาศัยผลจากการศึกษา เกี่ยวกับนิสิตนักศึกษามาเป็นข้อสรุป ออกมาเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ นิสิตนักศึกษา คงอยู่และมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ สูง แอสติน เรียกทฤษฎีดังกล่าวว่า ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนิสิต นักศึกษา (The Theory of Student Involvement) และเผยแพร่แนวคิดดังกล่าวอย่างกว้างขวาง ในวงการอุดมศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา จึงหมายถึงกิจกรรมใด ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไป มีส่วนร่วม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง ไม่มีหน่วยกิต แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริม พัฒนาการด้านบุคลิกภาพ ทักษะ ทศนคติของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมเสริมหลัก สูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร

ผู้วิจัยได้เลือกใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ที่มีรายชื่อในคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 442 คน (ที่มา : สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ณ วันที่ 27 เมษายน 2561)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้การกำหนดโดยการวิธีของ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้ตัวอย่างจำนวน 210 คน

2. เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยผ่านการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้วยตนเอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีการตอบแบบสอบถาม เมื่อตอบเรียบร้อยแล้วให้ตรวจสอบความครบถ้วนก่อนส่งกลับด้วย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติที่สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	82	43.81
หญิง	118	56.19
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	18	9.05
ชั้นปีที่ 2	33	15.71
ชั้นปีที่ 3	98	46.67
ชั้นปีที่ 4	60	28.57
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 56.19 และเพศชาย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 43.81 ส่วนระดับชั้นปีการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 33คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 และระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 ตามลำดับ สามารถแสดงได้ดังตาราง 1

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมในคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรม

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านกีฬา	3.83	0.67	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.79	0.67	มาก
3. ด้านวิชาการ	3.73	0.70	มาก
4. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์	3.73	0.72	มาก
ภาพรวม	3.77	0.71	มาก

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ 1. ด้านกีฬา มีค่าเฉลี่ย 3.83 2. ด้านศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.79 3. ด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 3.73 และ 4. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 3.73 ตามลำดับ โดยสามารถแสดงได้ ดังตาราง 2 ดังนี้

จากผลการสำรวจโดยภาพรวมพบว่านักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมของคณะ อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านกีฬา เพื่อให้เห็นรายละเอียดของแต่ละด้าน ผู้วิจัยจึงนำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมเป็นรายด้านแต่ละด้าน โดยสามารถแสดงได้ดังตาราง 3 – 6 ดังนี้

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมด้านกีฬา

ความคิดเห็นด้านกีฬา	\bar{x}	S.D.	ระดับความเห็น
1. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนาน และผ่อนคลาย	3.86	0.66	มาก
2. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกายเพื่อสุขภาพที่ดีของนักศึกษา	3.85	0.66	มาก
3. การร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา	3.85	0.67	มาก
4. การร่วมกิจกรรมกีฬาทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจของนักศึกษา เช่น กิจกรรมกีฬามะหาด	3.80	0.69	มาก
5. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษารวมทั้งสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย	3.81	0.69	มาก
ภาพรวม	3.83	0.67	มาก

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านกีฬา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านกีฬาอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.86 รองลงมาคือ การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย เพื่อสุขภาพที่ดีของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.85 รองลงมา การร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ย 3.85 รองลงมา การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษารวมทั้งสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.81 และการร่วมกิจกรรมกีฬาทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจ เช่น กิจกรรมกีฬา มหะอาดเกมส์ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม

ความคิดเห็นด้านศิลปวัฒนธรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับความเห็น
1. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางศิลปวัฒนธรรมและสุนทรียภาพ	3.78	0.67	มาก
2. การร่วมกิจกรรมปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.72	0.67	มาก
3. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความเข้าใจจากกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีไทย เช่น การละเล่นพื้นเมือง ดนตรีไทย และนาฏศิลป์	3.89	0.67	มาก
4. นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น งานศิลปะลีลา นาฏยกรรม กิจกรรมประเพณีลอยกระทง	3.77	0.67	มาก
ภาพรวม	3.79	0.67	มาก

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะการร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความเข้าใจจากกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีไทย เช่น การละเล่นพื้นเมือง ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 3.89 รองลงมาคือ การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางศิลปวัฒนธรรมและทางสุนทรียภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมา นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น กิจกรรมงานศิลปะลีลานาฏยกรรม กิจกรรมประเพณีลอยกระทง มีค่าเฉลี่ย 3.77 และการร่วมกิจกรรมปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ

ความคิดเห็นด้านวิชาการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความเห็น
1. การร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการ	3.75	0.73	มาก
2. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษามีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี และผู้ตามที่ดี	3.74	0.71	มาก
3. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้ทราบจุดเด่น จุดด้อยในตัวเอง และพัฒนาได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ	3.69	0.69	มาก
4. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาสามารถรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถวิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.70	0.69	มาก
5. การร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์	3.78	0.70	มาก
ภาพรวม	3.73	0.70	มาก

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะการร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 3.78 รองลงมา การร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสในการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมา การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษามีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี และผู้ตามที่ดี มีค่าเฉลี่ย 3.74 รองลงมา การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาสามารถรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 3.70 และการร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้ทราบจุดเด่นจุดด้อยในตัวเองและพัฒนาได้ตรงกับความต้องการและความสนใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์

ความคิดเห็นด้านการบำเพ็ญประโยชน์	\bar{x}	S.D.	ระดับความเห็น
1. การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้พัฒนาและทำประโยชน์ให้แก่สังคมทั้งภายในสถาบันรวมถึงนอกสถาบัน	3.74	0.68	มาก
2. นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนพรรษา 65 พรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมภูเขาหลวง	3.80	0.73	มาก
3. การร่วมกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา	3.73	0.74	มาก
4. การร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์	3.70	0.73	มาก
ภาพรวม	3.74	0.72	มาก

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะนักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนพรรษา 65 พรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมภูเขาหลวงสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.80 รองลงมาคือ การร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้พัฒนาและทำประโยชน์ให้แก่สังคมทั้งภายในสถาบัน รวมถึงนอกสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 3.74 รองลงมา การร่วมกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.73 และการร่วมกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.70 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปี

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถแสดงได้ดังตาราง 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรม	N	\bar{x}	S.D	t	P-value
ภาพรวม	210	3.77	0.71	1.468	.143
ด้านกีฬา		3.83	0.67	1.694	.092
ชาย	92	3.86	0.68		
หญิง	118	3.80	0.66		
ด้านศิลปวัฒนธรรม		3.79	0.67	1.070	.286
ชาย	92	3.85	0.67		
หญิง	118	3.75	0.67		
ด้านวิชาการ		3.73	0.70	1.277	.203
ชาย	92	3.79	0.68		
หญิง	118	3.68	0.72		
ด้านการบำเพ็ญประโยชน์		3.73	0.72	1.293	.197
ชาย	92	3.80	0.74		
หญิง	118	3.67	0.70		

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านการบำเพ็ญประโยชน์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านกีฬาที่พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถแสดงได้ดังตาราง 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ความคิดเห็นจำแนกตามระดับชั้นปี		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2.006	3	.669	2.071	.105
	ภายในกลุ่ม	66.494	206	.323		
	รวม	68.500	209			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.644	3	1.881	4.312	.006
	ภายในกลุ่ม	89.886	206	.436		
	รวม	95.530	209			
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	5.805	3	1.935	5.608	.001
	ภายในกลุ่ม	71.074	206	.345		
	รวม	76.879	209			
ด้านการบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4.438	3	1.479	3.719	.012
	ภายในกลุ่ม	81.936	206	.398		
	รวม	86.374	209			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.994	3	1.331	4.424	.005
	ภายในกลุ่ม	61.996	206	.301		
	รวม	65.990	209			

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ภาพรวมการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามชั้นปีเป็นรายคู่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกีฬา จำแนกตามชั้นปีเป็นรายคู่ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านศิลปวัฒนธรรม พบว่า จำแนกตามชั้นปีเป็นรายคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 ด้านวิชาการ พบว่า จำแนกตามชั้นปีเป็นรายคู่มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ คือ ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และด้านการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า จำแนกตามชั้นปีเป็นรายคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 โดยสามารถแสดงได้ดังตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามระดับชั้นปี

ภาพรวมการร่วมกิจกรรมตามชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	0.441	0.017	0.003
ชั้นปีที่ 2		0.062	0.008
ชั้นปีที่ 3			0.226
ชั้นปีที่ 4			
การร่วมกิจกรรมด้านกีฬา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	0.812	0.066	0.149
ชั้นปีที่ 2		0.051	0.151
ชั้นปีที่ 3			0.617
ชั้นปีที่ 4			
การร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	0.273	0.018	0.002
ชั้นปีที่ 2		0.162	0.015
ชั้นปีที่ 3			0.134
ชั้นปีที่ 4			
การร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	0.398	0.007	0.001
ชั้นปีที่ 2		0.030	0.003
ชั้นปีที่ 3			0.200
ชั้นปีที่ 4			
การร่วมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	0.596	0.104	0.007
ชั้นปีที่ 2		0.205	0.009
ชั้นปีที่ 3			0.058
ชั้นปีที่ 4			

สรุปและอภิปรายผล

สรุป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 56.19 และเพศชายจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 43.81 ส่วนระดับชั้นปีการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 33คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 และระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านกีฬาสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ด้านศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.75) ด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.70) และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านการบำเพ็ญประโยชน์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเทียบเป็นรายคู่พบว่า ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านกีฬาที่พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวัดระดับและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริภา จันทรเกื้อ จารุวรรณ สุกุลคู และจตุพล ยงศร (2556), อมรเทพ สีนวนสูง (2559) และ สอดคล้องกับ ศักดา ตั้งตระกูล วราพร บัวพรม และปรางทิพย์ เสยกระโทก (2560) ที่นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมโดยรวม และรายด้าน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยมีนโยบาย สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจเพื่อก่อให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้และความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้ได้เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบัน สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่มุ่งให้ความสำคัญกับการที่ผู้เรียนจะมีเวลาพัฒนาทักษะการเรียนรู้นอกห้องเรียนอย่างเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับช่วงชั้น ส่งเสริมการพัฒนาการดำเนินชีวิต และจิตอาสาต่อการพัฒนา ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับ แพ็ควูด (Parkwood,

1977) ที่กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมจะช่วยพัฒนานักศึกษาในสิ่งที่ไม่อาจจัดหรือสอนในห้องเรียนได้ และยังเป็นเครื่องช่วยให้นักศึกษาได้เติบโตเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย โดยที่ความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งที่ตัวบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกิจกรรมนักศึกษาจะเป็นโปรแกรมและการดำเนินงานที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ และสร้างความสนใจให้นักศึกษาโดยอยู่ในความดูแลของสถาบันการศึกษาต่างๆ (กูด Good, 1973) สอดคล้องกับที่ วินสตันและมาสโลว์ (Winston & Maslow, 1987) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียนที่มีความสำคัญต่อประสบการณ์ของนักศึกษาอย่างมากต่อประสบการณ์ทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ การพัฒนาอุทิศเวลาของนักศึกษา การพัฒนาทักษะด้านการจัดการและทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักศึกษามีความสำคัญ คือ จะถูกนำเข้ามาใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษามีความสามารถเพิ่มมากขึ้น มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ลดปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ ภายในสถาบัน (Williamson, 1961) ได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พฤกษ์ เถาวิล. (2551). **บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในการดำเนินงานโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรมนำชีวิตพอเพียงปี2551**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (2561). **คู่มือนักศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ระดับปริญญาตรี ประจำปี การศึกษา 2561**. หาดใหญ่: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- ศิริภา จันทรเกื้อ, จารุวรรณ สกุลคู และ จตุพล ยงศร. (2556). “ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่”. **วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 5 (2): 72-86**.
- ศักดิ์ ตังตระกุล, วราพร บัวพรหม และ ปรางทิพย์ เสยกระโทก. 2560. **ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยธาตุพนม มหาวิทยาลัยนครพนม**. ในรายงานสืบเนื่องการประชุมสัมมนาวิชาการ การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่17. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, หน้า 1184-1189.
- ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร. (2556). **ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**. ภาคนิพนธ์ บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สุวพร ตั้งสมรพงษ์. (2545). **การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21**. ในเอกสารประกอบการสัมมนากระบวนการทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาบนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้. ทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อมรเทพ สีนวนสูง. (2559). “ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ”. **Veridian E-Journal สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ 9 (1): 1053-1065**.

- Astin, Alexander W. (1984). "Student Involvement: A Developmental Theory for Higher Education". **Journal of College Student Personnel**. 25: 297-308.
- Chickering, Arthur W. and Reisser, Linda. (1993). **Education and Identity**. Second Edition. San Francisco: Jossey Bass Publishers.
- Good, Carter. 1973. **Dictionary of Education**. Edited by Carter V. Good. New York: McGraw – Hill book Company, Inc
- Jamias, Camelo J. (1969). "Student Extra – Curriculum Activities and Public Relations, in Student," **Problem in Southeast Asian University**. Malaysia: University of Malaya.
- Packwood , W.T. (1977). **College Student Personnel Services**. Illinois : Springfield. Program at King Saud University," **Dissertation Abstracts International**. 47 (9) : 3248-A.
- Williamson, E.G. (1961). **Student personnel services in college and university**. New York : McGraw – Hill Book Company
- Winston , Roger B.Jr. and Maslow, Anne H. (March 1987). "Extra Involvement Inventory: An Instrument for Assessing Intensity of Student Involvement." **Journal of College Student Personnel**. 12: 169.
- Yamane, T . (1967). **Statistic : An Introductory Analysis**. New York : Harper and Row.